

30. h. med Hensyn til Revisionens Bemærkninger i Anledning af Frederikshavns Havn, 31. 32. c. 33 see Anhang B Spalte 165—166.)

vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

2) Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisorernes Antegnelser til § 7, Indenrigsministeriet vedkommende Grønland (Antegningsposterne 35 a. b. c. d. e. f. g. h. see Anhang B Spalte 167.)

vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

3) Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisorernes Antegnelser til § 7, Indenrigsministeriet vedkommende Færøerne (Antegningsposterne 36 c. d. f. g., see Anhang B Sp. 167.)

vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

Formanden: Det næste Affnit, vi gaae over til, angaaer Justitsministeriet. Der er herved i Revisionens Vedtegninger eller i Udvalgets Betænkning opstillet Underafdelinger under dette Ministerium; det vil altsaa samlet blive at sætte under Forhandling og Afstemning. Jeg gjentager det tidligere af mig fremsatte Spørgsmaal, om Noget maatte ønske særlig Afstemning over noget Punkt, eller om Noget vil fastholde Revisionens Indstillinger, hvor der er Forskel mellem disse og Udvalgets.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig at fastholde Revisionens Indstillinger med Hensyn til Nr. 3 og Nr. 19.

Formanden: Disse to Poster ville saaledes være at undertæfte en særlig Afstemning.

Ordføreren: Det er af det Udvalg, der var nedsat forrige Aar i Anledning af en lignende Sag, og hvortil der fandtes flere Medlemmer, der vare nøie bekendte med den administrative Praxis, udførlig gjort gjældende, at det var Skik og Brug, der tillige var støttet ved en heel Deel kongelige Resolutioner, samt

ogsaa havde Hjemmel i enkelte specielle Lovbestemmelser, at i Tilfælde af Vacance blandt Embedsmændene under Collegierne besørge de Forretningerne af de andre Embedsmænd uden Vederlag, eller naar Vacancen var saa langvarig, at dette ikke gif an, at der da blev konstitueret En, der i det Høieste erholdt Halvdelen af Lønnen, hvorimod Resten af Gagen besparedes enten for Kongens Kasse eller til Fordeel for Fonden ad usus publicos. Rigsdagen har ogsaa tiltraadt denne Anskuelse ved med Hensyn til tvende Poster, der forelaae, den ene, saavidt jeg husser, angaaende Postvæsenet, den anden angaaende Generaldecisionen for det directe Skattevæsen, at udtale, at det „passerer for denne Gang“. Jeg troer ogsaa, at der er god Anledning til nu fremdeles at fastholde denne Anskuelse og derfor at indstille, at det kan passere, at der under Justitsministeriet er blevet udbetalt flere Gager til Contoircheferne til Fordeling imellem dem, der besørge de Forretningerne. Det, der motiverer den langt mildere Indstilling denne Gang, er, at det i Ministeriets Besvarelse er gjort gjældende, at Posterne ikke rigtigt have været vacante. Sagen er jo ikke af nogen overvættets Bigtighed, men det er jo klart, at kunne Forretningerne udføres af færre Embedsmænd, er det større Antal overlødig. At et mindre Contoirpersonale mod en højere Løn besørger de samme Forretninger, kan forøvrigt principmæssigt være ganske rigtigt, men praktisk kan det kun lovlige indføres ved i Finansloven at opføre et mindre Personale og da ogsaa med en bedre Løn, naar dette maatte blive vedtaget. — Til Skrivers og Contoirudgifter er der bevilget 5,150 Rd., men der er medgaaet 5,346 Rd. 86 ø, hvilket altsaa giver den her nævnte Overskridelse af 196 Rd. 86 ø, imod hvis Realitet imidlertid Intet er fundet at erindre. — Derimod kan det vist ikke billiges, at en Protokolsecretair ved Højesteret har oppebaaret sin Gage i denne Stillning indtil Udgangen af September Maaned 1851, uagtet han som konstitueret Assessor i Criminal- og Politiretten har oppebaaret den fulde Gage som saadan, og saaledes i to Maaned har havt to Embedsgager. Man har imidlertid ikke fundet Anledning til derom